

Eu sunt un martor

Ewald Frank

Doamnelor și domnilor, vă salut pe toți în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos. Eu sunt fratele Frank din Germania, un martor adevărat al lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu în generația noastră.. Doresc să-mi împărtășesc mărturia cu voi toți, din întreaga lume, cu speranța că fiecare va înțelege corect lucrurile care vor fi spuse.

Aș dori să citesc din Luca, cap.1 de la versetul 1: *„Fiindcă mulți s-au apucat să alcătuiască o istorisire amănunțită despre lucrurile care s-au petrecut printre noi, după cum ni le-au încredințat cei ce le-au văzut cu ochii lor de la început, și au ajuns slujitori ai Cuvântului, am găsit și eu cu cale, prea alesule Teofile, având o înțelegere desăvârșită a acestor lucruri de la obârșia lor, să ți le scriu unele după altele* (subliniat- din traducerea King James- nt)”.

Aceasta este o afirmație deosebită din Evanghelia lui Luca. El declară că mulți au scris deja, și apoi el, fiind rânduit de Dumnezeu, depune mărturie despre lucrurile pe care le-a văzut și auzit. El spune: *„...cei ce le-au văzut... și au ajuns slujitori ai Cuvântului.”* Dacă Dumnezeu împlinește o prorocie, dacă planul Său de mântuire ajunge la împlinire, atunci noi avem nevoie de bărbați ai lui Dumnezeu, martori oculari și slujitori ai Cuvântului, care să poată așeza cele petrecute în tabloul general al Sfintei Scripturi.

Apoi, acest bărbat al lui Dumnezeu face o afirmație foarte îndrăzneță, spunând: *„...având o înțelegere desăvârșită a acestor lucruri de la obârșia lor.”* Cineva poate gândi: „Dacă o ființă omenească spune acest lucru, atunci este prea de tot!” Dar, dacă Dumnezeu este la lucru, dacă El alege pe cineva ca să vorbească sau să scrie, atunci El, Dumnezeu desăvârșit, dă înțelegere desăvârșită, prin Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu, celor pe care El îi folosește în Împărăția Lui.

Aș vrea să mai citesc din 1 Ioan cap. 1, vers. 1: *„Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții.”* Noi toți cunoaștem aceste versete. Dumnezeu a avut martori în Vechiul și Noul Testament. Ori de câte ori El face ceva, există cineva, pe care El îl folosește, ca să arate din Scriptură că ceea ce se întâmplă este împlinirea celor făgăduite de Dumnezeu.

Noi ne ocupăm de planul de mântuire al lui Dumnezeu, care ajunge acum la încheiere. În Fapte cap. 1, Domnul nostru a spus: *„Voi Îmi veți fi martori”*. În Isaia 43, Domnul a spus: *„Voi sunteți martorii Mei”*. În 2 Petru cap. 1, vers.16, apostolul mărturisește cu următoarele cuvinte: *„În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui.”* Apoi, în vers. 18, apostolul afirmă: *„Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt.”* Dacă vorbim despre Dumnezeu și împlinirea prorociilor biblice, dacă vorbim despre o slujbă rânduită de Dumnezeu cel Atotputernic, atunci noi trebuie să ne întoarcem întotdeauna la Scriptură și să găsim acolo atât făgăduința, cât și răspunsul, căci Dumnezeu este Acela care Își împlinește Cuvântul Său făgăduit.

Dacă privim în istoria omenirii, din timpul Vechiului Testament, ori de câte ori urma să aibă loc pe pământ un eveniment deosebit, Dumnezeu găsea pe cineva căruia îi putea vorbi, pe care-l putea folosi în acel timp. Noi știm că au fost proroci ca Enoh, Noe, Avraam, Moise, Ilie și toți ceilalți proroci cărora Dumnezeu le-a vorbit, care au fost martori, care au auzit vocea Lui, care au fost în legătură, în părtășie strânsă cu Dumnezeu, prin inspirația Duhului Sfânt. Apoi, ne mai dăm seama că, înainte ca Dumnezeu să facă ceva, așa cum spune Scriptura în Amos 3:7: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.”

Avraam a fost un proroc al Celui Atotputernic, și în Geneza 18, găsim scris că Domnul, însoțit de doi îngeri, a venit la Avraam. În vers. 17, Domnul nostru a spus: „Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?...” Cei doi îngeri s-au dus la Sodoma, conform Geneza cap. 19, dar Domnul a rămas cu Avraam și a confirmat făgăduința care mai târziu s-a împlinit în Isaac.

Dragi frați și surori, doamnelor și domnilor, dacă privim în Vechiul Testament, atunci vedem că istoria bisericii nou-testamentare s-a împlinit deja. Toate lucrurile, care au loc în perioada Noului Testament, au fost spuse dinainte în Vechiul Testament. Ioan a fost un proroc făgăduit. În Isaia cap. 40, vers. 3 și în Maleahi 3, vers. 1 găsim aceste două prorocii principale, referitoare la cel care a premers prima venire a lui Isus Hristos, el fiind vocea care a strigat în pustie și a pregătit calea Domnului.

Este foarte important să cunoaștem acest lucru: Dumnezeu împlinește făgăduințele Sale! Toți prorocii Vechiului Testament au vorbit despre acel mare eveniment, și au prezis venirea lui Mesia, dar Ioan a făcut trecerea de la Vechiul la Noul Testament, și de aceea, a fost mai mult decât ceilalți proroci. Aceștia au spus dinainte ce se va întâmpla, dar Ioan a putut să arate înspre Mesia, și să spună: „Iată Mielul lui Dumnezeu!”

Noi trebuie să înțelegem - și de aceea vă rog să urmăriți ceea ce se va spune într-un duh de rugăciune. Eu nu cred că această prezentare este întâmplătoare, eu cred că Dumnezeu a rânduit ca toate lucrurile să se petreacă la timpul potrivit și într-un mod corect.

Eu trebuie să mă includ, cu smerenie, în acest program al lui Dumnezeu în care am devenit, de mai mulți ani, o parte. Trebuie să spun că arborele genealogic al familiei mele merge până în zilele reformei; unul din cei ce au luptat pentru adevăr, alături de Martin Luther și de cei ce au fost folosiți să producă străpungerea din acel timp, a fost August Herman Frank. Chiar stră-străbunicul meu a purtat același nume. În familia mea, au fost oameni temători de Dumnezeu. Lutherani fiind, ei credeau Cuvântul lui Dumnezeu așa cum le fusese descoperit în timpul lor. Eu am urmat la început în biserica baptistă, și acolo am primit și botezul în apă. Dar drumul meu nu s-a oprit acolo. Am cunoscut slujitori din cadrul „Evangheliei depline” din țara noastră, și, în anul 1949, am avut prima experiență mântuitoare. Nu eram, încă, convertit și născut din nou, când am fost umplut cu Duhul Sfânt, și din acea zi am avut o râvnă deosebită în a-L sluji pe Domnul meu, care m-a iubit într-un mod atât de minunat.

Apoi a venit un bărbat din America, pe nume Holt Herman. El a predicat în Hamburg, Germania. El fusese cineva în Hollywood. După ce au fost aruncate cele două bombe nucleare în Hiroshima și Nagasachi, el a fost angajat de guvernul Statelor Unite, ca să filmeze rezultatele acelor bombardamente asupra Japoniei. După ce a filmat, el a fost, desigur, foarte tulburat de cele văzute. Gândurile i s-au îndreptat spre cartea Apocalipsei, și s-a întrebat ce se va întâmpla când judecățile apocaliptice vor lovi pământul. El a fost foarte tulburat - mai ales că a fost avansat

de atunci în cadrul armatei, ajungând să-l cunoască nu numai pe generalul Mc Carthy, ci și pe președintele Statelor Unite - căci ceva a vorbit inimii lui. Mai târziu, el a participat la o adunare, în apropiere de Los Angeles, întâlnire la care a predicat fratele William Branham. Și Dumnezeu i-a atins inima și i-a mântuit sufletul, iar el a început să mărturisească despre ceea ce i-a făcut Dumnezeu lui.

Trebuie să trec peste câțiva ani și să ajung în anul 1953, când am fost ales - ne-având încă douăzeci de ani- ca cel mai tânăr predicator al „Conferinței pentecostale libere” din Germania. În anul 1955, un an deosebit din viața mea, am avut privilegiul să particip timp de zece zile la adunările fratelui Branham din Germania. Eu trebuie s-o spun, și o fac cu mare bucurie. Ca martor, pot depune mărturie că ceea ce am văzut în cele zece zile a fost cel puțin ca cele pe care le găsim scrise în cartea Faptelor și în evangheliile. Nimic mai puțin. Orbii își recăpătau vederea, aveau loc mari semne și minuni; și, desigur, de fiecare dată noi am plâns, am strigat, am cântat și am dat slavă lui Dumnezeu. Zilele descrise în Biblie se reîntorseseră! Nu mai era doar scris în Evrei 13:8: „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*”, ci devenise o realitate vie. Eu sunt un martor! Am auzit, am văzut, am fost acolo când aceste lucruri s-au întâmplat. Eram acolo când o fetiță de aproximativ 11 ani, oarbă din naștere, și-a recăpătat într-o clipă vederea. Eram acolo când oameni bolnavi de cancer, pe moarte, au fost aduși pe târgi de ambulanțe. Și apoi, unui bărbat, care era profesor, fratele Branham i-a spus: „Domnule, lumina este deasupra ta. Dumnezeu te vindecă. Eu am văzut aceasta într-o viziune.” Și fratele Branham, cu autoritate, a rostit aceste cuvinte: „Ești vindecat prin puterea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret!”. Și în fața a peste 18.000 de oameni, acest bărbat, care era numai o umbră, s-a sculat, și-a ridicat targa deasupra capului, și a pășit afară din locul de adunare.

Dragi prieteni, eu sunt un martor. Din acel moment, datorită acestei slujbe, care a fost confirmată sub ochii noștri într-un mod care nu poate fi trecut cu vederea, eu am avut dorința să aflu mai mult despre ceea ce face Dumnezeu. M-am dus să-l salut pe fratele Branham, în holul hotelului în care locuia în timpul adunărilor din Germania, și, înainte ca să dăm mâna, el s-a oprit, s-a uitat la mine și a spus: „Tu ești un predicator al Evangheliei. Soția ta este acolo, la intrare.”

El era un proroc. Dumnezeu îi arăta viziuni și, prieteni, dacă îmi este îngăduit să fac următoarea remarcă: el a fost singurul, din câți am auzit eu, care nu numai că folosea Evrei 13:8, dar el folosea de asemenea Ioan 14:12, unde Domnul nostru a spus: „*Adevărat, adevărat, vă spun, că, cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea...*” El mai folosea și textul din Ioan cap. 5, vers. 19 și 20: „*...Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.*” William Branham a fost un proroc; el nu a fost doar un proroc, un văzător, el a fost un proroc făgăduit, așa cum veți înțelege mai târziu, pe măsură ce vom înainta pas cu pas în lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu. Și dacă îmi este îngăduit s-o spun aici, că eu cred în ceea ce a făcut Dumnezeu, conform sfântului Său Cuvânt. Aș fi prea nebun, ca să trec pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu în generația mea. Așa cum obișnuia fratele Branham să spună: „Noi totdeauna îi dăm slavă lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut, și privim spre ceea ce va face El în viitor, dar cel mai adesea trecem pe lângă ceea ce face El în prezent.”

Ajungem acum la anul 1958, când am participat la convenția „Voice of Healing” (Glasul vindecării), pregătită în Dallas, Texas, de Gordon Lindsay, cel care a scris cartea: „William Branham – un om trimis de Dumnezeu”. Această carte a fost publicată de asemenea în limba

germană. La acea convenție din 1958, am cunoscut aproximativ 200 de evangheliști americani. La serviciile de seară, fratele Branham era vorbitorul principal. Eu nu judec, eu doar o împărtășesc cu voi. Am avut o bună ocazie să compar slujbele. Toți ceilalți erau predicatori elocvenți, dar în serviciile de seară, când fratele Branham începea să slujească, era ceva cu totul deosebit. Se putea simți prezența supranaturală a Dumnezeului Atotputernic, și în fiecare serviciu, se manifesta darul deosebirii duhurilor. Fratele Branham vedea viziuni, în timp ce se ruga pentru acei ce veneau și aveau nevoie de ceva. Prin harul lui Dumnezeu, acolo, în Dallas, Texas, Dumnezeu mi-a deschis ochii, și am înțeles că această slujbă nu era una din multe altele, ci această slujbă are o legătură deosebită cu planul de mântuire; Dumnezeu este în această slujbă și ea este rânduită de Cel Atotputernic pentru acest timp!

În același an, i-am întâlnit pe T.L Osborne și Oral Robert, și pe toți acei mari evangheliști cunoscuți în întreaga lume. În anul 1960, T. L. Osborne a venit în Germania. El ne-a vizitat în micul nostru apartament, și m-a rugat să fiu reprezentantul său pentru Europa. Dar eu a trebuit să-i spun... Desigur, oferta era minunată pentru un german din acel timp. Să am o mașină mare, un salariu mare, nu trebuia să mai muncesc în slujba pe care o aveam în serviciul guvernului federal în acel timp. Dar eu a trebuit să fiu sincer, și i-am spus că am început să traduc în limba germană predicile fratelui Branham – și acesta a fost sfârșitul conversației.

Dragilor, în acel timp, am știut că trebuie să iau o poziție, indiferent de ceea ce spun oamenii. Am știut că această slujbă este rânduită de Dumnezeu, și că sunt răspunzător să împărtășesc ceea ce a dat Dumnezeu cu cei din poporul meu și cu mulți alții.

Apoi a venit anul 1962. Era o zi de luni, 2 aprilie, chiar când se crăpa de ziuă, înainte ca soarele să răsară, când s-a întâmplat. Și eu vă spun adevărul: Biblia mea, Biblia germană „Luther”, ediția a doua, veche de peste 400 de ani, stă în fața mea; la fel, am în față Biblia în limba engleză. Și Dumnezeul Atotputernic, care este Judecătorul tuturor, știe că așa este, așa s-a întâmplat. Eu nu am știut că se va întâmpla, nu m-am rugat ca să se întâmple, și, totuși, a avut loc în Krefeld, Louissenstrasse 160, etajul doi. Mă sculasem devreme, m-am dus la fereastră, am tras draperia la stânga și la dreapta, și am privit afară. Erau zorile unei noi zile, fără nori pe cer. M-am îndepărtat de fereastră, am făcut o scurtă rugăciune, predând ziua în mâna Domnului; după această rugăciune, stând la 2-3 metri de fereastră, am privit afară. De sus, din dreapta, a venit vocea puternică a Domnului, în care fiecare cuvânt era rostit în limba germană, cu o precizie deosebită. Domnul mi-a spus aceste cuvinte: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se apropie de sfârșit. Te voi trimite în alte orașe să predici Cuvântul Meu.” Prieteni, în momentul următor, m-am prăbușit. Am căzut la podea pe brațul stâng, și nu am mai avut nici un pic de putere în trupul meu. După un timp, mi-am revenit puțin, am putut să încep să-mi mișc brațul stâng spre cel drept, și apoi, în sfârșit, am putut să mă ridic în picioare. Am privit spre fereastră, trupul îmi tremura din toate încheieturile, și am spus aceste cuvinte: „Doamne, ei nu mă vor asculta. Ei au totul din belșug. Ei nu sunt pregătiți să mă asculte.” De-abia rostisem aceste ultime cuvinte, că Domnul a vorbit a doua oară: „Robul Meu, va veni timpul când te vor asculta. Depozitează hrană, căci va veni o mare foamete. Atunci tu vei sta în mijlocul poporului ca să împarți hrana.”

Preaiubiților, voi care trăiți în alte țări și continente, poate nu înțelegeți în totalitate situația mea de atunci. Anii 1961, 1962 au fost apogeul războiului rece. A avut loc criza rachetelor din Cuba, a avut loc criza tancurilor din Berlin. În Berlin, tancurile americane și rusești au stat față în față, și noi ne gândeam că în orice moment țara noastră putea fi zguduită de o tragedie. Pentru că în vorbirea Domnului nu s-au amintit alimente naturale, am făcut tot ce am știut mai bine. Am spus

micii adunări ce îmi spusese Domnul, și noi toți am depozitat alimente de tot felul. Dar nu a venit nici o foamete, nu s-a întâmplat nici o tragedie, și asupra mea a venit o asemenea presiune, încât am spus: „Doamne, eu nu pot trăi așa mai departe. Eu nu voi mai predica, pentru că Tu ai vorbit, dar nu s-a întâmplat.”

Apoi mi-a venit gândul să iau avionul și să mă duc să-l întâlnesc pe fratele Branham, așteptându-mă ca Domnul să-l folosească pentru a-mi vorbi, și să primesc astfel un răspuns. Nu am vrut să apuc ziua de 31 decembrie a aceluși an, 1962. Așa că luni, pe 3 decembrie, eram împreună cu fratele Branham. Fratele Banks Wood și fratele Fred Sothman erau în aceeași mașină, pe care o conducea fratele Branham, iar eu stăteam în dreapta lui, atunci când m-au luat de la hotelul unde stăteam. Apoi am luat masa împreună, și fratele Branham a vorbit despre adunările pe care le avusese în Germania și în Elveția. Dar, în sfârșit, a venit timpul, pe când conversația se prelungea, când a trebuit să spun: „Frate Branham, pot să te întreb ceva?” Ridicând mâna puțin, cam așa, el a spus: „Frate Frank, pot să-ți spun ce ți-a vorbit Domnul?”

Prieteni, o puteți crede sau nu, sunt frați din alte țări, care s-au dus în Statele Unite și i-au întrebat pe Banks Wood și Fred Sothman dacă au fost de față, atunci când fratele Branham mi-a vorbit. Și ei s-au întors în Europa, oameni din Germania, Franța și din alte țări, și ei au confirmat cu gura lor că au auzit mărturia pe care o depun eu acum.

Fratele Branham a repetat cuvânt cu cuvânt, frază cu frază, în aceeași ordine, ceea ce-mi vorbise Domnul în Germania. Din acel moment, nu am mai putut spune nici un cuvânt, prezența lui Dumnezeu fiind atât de puternică. Apoi, după ce mi-a spus ce-mi vorbise Domnul, el mi-a spus: „Frate Frank, tu nu ai înțeles ce ți-a spus Domnul. Tu ai avut impresia că se va petrece o tragedie în domeniul firesc, o foamete naturală, și de aceea tu ai depozitat o hrană naturală.” Și el a continuat, și mi-a spus că Dumnezeu va trimite o foame după auzirea Cuvântului Său, și hrana, pe care trebuie s-o depozitez, este Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru acest timp, descoperit prin Duhul Sfânt, și aflat în predicile înregistrate pe bandă. Fratele Branham a folosit cuvântul „benzi” atunci când a făcut această afirmație. Desigur, din septembrie 1958, primisem toate predicile pe care fratele Branham le predica în America; la trei săptămâni, după ce erau predicate, le primeam în Germania. Și astfel, am crescut, practic, sub slujba Lui, an după an. A fost rânduit de Dumnezeu Atotputernic în acest fel.

Ultimele cuvinte, pe care mi le-a spus în 3 decembrie, cu ocazia acelei conversații, au fost: „Frate Frank, așteaptă cu împărțirea hranei, până când vei primi și restul hranei.” Această parte nu am înțeles-o, dar nici nu am îndrăznit să întreb ce înseamnă. Prin harul lui Dumnezeu, trebuie să înțelegem că atunci când Domnul mi-a vorbit mie, în același timp, îngerul Domnului i-a vorbit fratelui Branham: „Nu fă această călătorie la Zurich, Elveția, pentru acea singură adunare cu oamenii de afaceri ai evangheliei depline, ci întoarce-te la Jeffersonville și depozitează hrana.” Voi toți, cei care cunoașteți mesajul acestui ceas, știți că el a menționat, de cel puțin trei ori cum i s-a spus, că el trebuie să depoziteze hrana.

Prin harul lui Dumnezeu, ajungem acum la anul 1963, când au fost deschise cele șapte peceti, conform viziunii arătate fratelui Branham, pe 22 decembrie 1962. Când am fost atunci cu el, mi-a spus că în ianuarie 1963 se va muta cu familia în Tucson. L-am cunoscut pe fratele Branham nu numai din predici, am fost la el acasă, am fost cu el în aceeași mașină și în alte ocazii. Dar legătura mea cu el nu a fost una în domeniul firesc, ci în cel duhovnicesc. După ce a primit descoperirea celor șapte peceti, el a fost înțeles greșit de evangheliștii, care-și primiseră inspirația

într-una din adunările lui. Vă puteți întoarce la 7 mai 1946, când nu se auzea nimic de Billy Graham, Oral Robert sau oricare alt evanghelist. A fost William Branham cel care a primit un oaspete din cer, un înger, care a venit la el în 7 mai 1946.

Eu o cred din toată inima mea, așa cum cred că un înger a venit la Zaharia, conform Luca 1, a stat la dreapta altarului și i-a dat făgăduința că Elisabeta va avea un fiu, care va merge înaintea Domnului și va pregăti calea Lui; așa cum îngerul a venit la Maria, după cum scrie de asemenea în Luca 1, dându-i Cuvântul făgăduit că Mesia se va naște. Dacă priviți în Vechiul și Noul testament, ori de câte ori se întâmplă ceva supranatural pe pământ, Dumnezeu lucrează, într-un mod tainic, pentru a-Și împlini hotărârea și minunile Lui. O puteți citi în Noul Testament, când un înger a deschis porțile temniței, astfel ca Petru să poată ieși. Un înger i-a apărut lui Corneliu, spunându-i să-l cheme pe Simon, care-i va arăta calea pe care trebuie s-o urmeze și Cuvântul pe care trebuie să-l asculte. Un înger a venit la Pavel și i-a spus ce se va întâmpla. Dacă mergeți la ultima carte a Bibliei, un înger i-a apărut lui Ioan, pe Insula Patmos, și ie-a arătat ceea ce toți slujitorii lui Dumnezeu ar trebui să știe, și lucrurile care urmau să se întâmple în curând. Apoi în Apocalipsa 22, vers. 6, este confirmat din nou că Domnul Dumnezeu a trimis pe îngerul Său. Este scris la singular: „îngerul Său”. Dar El a trimis îngeri ori de câte ori avea loc ceva deosebit. Când s-a născut Domnul nostru, conform Luca 2, întreaga oaste cerească a coborât cântând; lumina s-a arătat deasupra Bethleemului și întreaga regiune a fost luminată în timpul nopții. Și un înger a făcut anunțul: „*Astăzi în cetatea lui David vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.*” Dacă mergem în Vechiul Testament, în special în prorocul Daniel, căruia i s-au arătat lucrurile privitoare la timpul sfârșitului, vedem că un înger a venit la el și i-a spus că-i va tâlcui prorocului lucrurile pe care le văzuse în viziuni.

Dragilor, Dumnezeu nu va cere nimănui permisiunea, El va lucra conform hotărârii Lui, și binecuvântați sunt cei ce nu obiectează, cei ce nu resping ceea ce face Dumnezeu. În momentul în care planul lui Dumnezeu ajunge la împlinire, și Cuvântul făgăduit devine realitate, atunci Dumnezeu este la lucru. Și, în special, când apare un proroc făgăduit, atunci este timpul ca noi să recunoaștem că Dumnezeu face istorie. Nu apare ca tu să judeci, ci ca tu să-l respecti pe Dumnezeu, și să înțelegi ce face El, conform planului Său de mântuire.

Acum vom merge puțin mai departe. Fratele Branham a fost luat din mijlocul nostru, cam în același timp ca acum, în decembrie 1965, noi fiind acum în decembrie 1997. Au trecut mulți ani, dar Dumnezeu nu s-a oprit. În decembrie 1965, de fapt, lucrarea doar a început. Pe 24 decembrie 1965 – și eu am în față bibliile ca martori – eu locuiam în Germania și nu știam ce se întâmplase cu fratele Branham. Nu puteam ști că fusese luat din mijlocul nostru pe 24 decembrie – ziua mea de naștere. Eu vă spun adevărul, eu nu sunt un om care să primească multe viziuni, vise sau daruri duhovnicești. Dar, l-am văzut într-o viziune pe William Branham ridicându-se, din ce în ce mai sus, pe un nor, ne-știind că acela este momentul când el a fost luat de la noi. L-am văzut pe acel nor, aplecat spre înainte, cam așa, și eu am zis: „Frate Branham, tu nu ești Fiul Omului, ce faci tu pe acel nor?”, ne-știind că era exact momentul în care fusese luat din mijlocul nostru, pentru a fi cu Domnul.

Apoi, pe 5 ianuarie, am fost informat, de către fratele Armbruster, despre moartea fratelui Branham. A fost cea mai teribilă scrisoare pe care am primit-o vreodată, în viața mea. Nu vă puteți imagina ce a însemnat pentru mine. Dar și mai rău a fost în ziua înmormântării. Am fost acolo, l-am văzut pe fratele Branham în sicriu. El nu fusese îngropat imediat după moarte, ci puțin mai târziu. Și eu am fost acolo și l-am văzut întins în sicriu, am văzut cum a fost coborât în

groapă. Dragii mei prieteni, a fost o zi îngrozitoare. Pentru mine, întreaga lume se prăbușise. Am spus doar: „Doamne, Te rog, spune-mi cum ar putea fi pregătită Mireasa lui Hristos pentru venirea Ta, fără această slujbă?” Toți ceilalți au cântat, timp de aproape două ore: „Crede numai, crede numai!”, dar eu am plâns tot timpul. Nu m-am putut uni în cântare, căci inima mea era frântă. Dar, prieteni, în aceeași zi, seara, după întoarcerea la hotel, o pace cerească s-a pogorât peste mine. Și de data aceasta, nu o voce audibilă, ci ceva a vorbit în inima mea: „Robul Meu, acum a venit timpul ca să împarți hrana depozitată.” Era ca ceva înregistrat, care revenea tot timpul, eu chiar mi-am aplecat capul ca să aud mai bine.

Nu este nevoie s-o mai spun, dar la întoarcerea mea în Germania, mi-am dat demisia din slujba pe care o aveam, căci timp de 12 ani am lucrat și am predicat în același timp. Dar am renunțat la slujba laică și m-am dedicat în totalitate slujbei duhovnicești. Înaintea plecării din America, am vorbit cu frații din SUA, fratele Roy Borders, Pearry Green și cu alții, și le-am spus că trebuie tipărite predicile fratelui Branham, astfel ca să poată fi traduse în limba germană și în alte limbi. Le-am spus ce mi-a vorbit Domnul, și, anume, că hrana depozitată trebuie împărțită. Nu a fost inițiativa mea, a fost pregătit de Dumnezeu, a fost prevederea Celui Atotputernic, care a spus dinainte ce se va întâmpla, și atunci când a venit timpul, El doar m-a făcut conștient de aceasta. Din acel timp, am avut deplina înțelegere că acest Cuvânt descoperit al lui Dumnezeu, descoperit prin slujba profetică, trebuie împărțit cu oamenii de pe întreg pământul. A fost minunat modul în care Dumnezeu a început această lucrare. Poate nu o credeți, dar am început de la „zero”, și pot s-o spun că nu am primit nici un dolar pentru a porni această lucrare. Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov, Singurul și Viul Dumnezeu, a fost cu noi chiar de la început. Astfel, am început să împărțim acest Cuvânt al lui Dumnezeu cu cât mai mulți posibil. Am pregătit adunări pentru fratele Green, care a venit deja în 1966 în Germania și în alte țări europene, pentru a depune mărturie despre lucrurile, pe care le-a văzut și auzit în această slujbă dată de Dumnezeu. El a fost cel care a scris cartea: „Faptele unui proroc”. Dumnezeu l-a folosit ca să depună mărturie în orice loc, despre lucrurile pe care le-a văzut și auzit. Aceasta este slujba lui. O altă carte, cu aceeași temă, pe care aș vrea să v-o arăt, este: „William Branham – un proroc vizitează Africa de Sud”, scrisă de Julius Stadklev. Au fost mulți bărbați, martori oculari, care au auzit și au văzut ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Astfel, din 1966 a început această slujbă nu numai în Germania, dar și în întreaga Europă. Între anii 1968 – 1978, am avut un program de 20 de minute la Radio Luxemburg, care avea cea mai puternică stație de emisie din Europa, putând astfel ajunge la peste 120 de milioane de oameni, vorbitori de limba germană din toată Europa. Poate nu cunoașteți împărțirea geografică, dar dacă facem comparația răspândirii limbilor în Europa, atunci limba germană este cea mai vorbită limbă de pe continent. Sunt 56,57 și respectiv 58 de milioane care vorbesc italiana, care vorbesc italiana, franceza și engleza în Europa, dar avem mai mult de 120 de milioane care vorbesc limba germană. Astfel a binecuvântat Dumnezeu această slujbă, atât în țările vorbitoare de limba germană, cât și în țările vecine acestora.

Ce aș dori să vă mai spun, este următorul lucru: nimeni să nu aibă impresia că noi prezentăm un om. Eu sunt interesat numai în ce privește planul lui Dumnezeu și Cuvântul Său făgăduit pentru această zi. Eu nu sunt interesat de Moise, de Ilie, de Avraam, de Pavel, eu sunt interesat de ceea ce a făcut Dumnezeu prin acești oameni. *În acest punct, trebuie să facem deosebirea.* Pavel, ca om, nu era nimic, dar Dumnezeu l-a ales și a făcut din el o unealtă aleasă. Ioan Botezătorul, fără alegerea lui Dumnezeu, fără o însărcinare directă, nici n-ar fi fost pomenit. La fel este cu toți ceilalți, și la fel este și cu iubitul nostru frate, William Branham.

În ianuarie 1950, fratele Branham a predicat în marele Coliseum din Huston, Texas, în fața a peste 8.000 de oameni. El a fost întrebat despre slujba sa, atunci când un predicator susținea că zilele minunilor, zilele apostolilor se încheiaseră, și că tot ce avem noi astăzi este de la cel rău. Când fratele Branham a fost chemat, el a venit pe platformă și a spus: „Eu nu sunt aici ca să vorbesc despre mine însumi. Cel ce m-a trimis, va mărturisi despre mine.” Și în acel moment, fotografiile au făcut câteva fotografii, domniile Ayers și Kippermann fiind acreditați în mod special pentru această ocazie. Atunci a fost făcută această fotografie cu lumina supranaturală deasupra capului fratelui Branham. Dragi prieteni, aceasta este o lucrare a lui Dumnezeu. Dr. George J. Lacy a scris, în 29 ianuarie 1950, despre ea. El era responsabil pentru documente litigioase, din partea guvernului, și trebuia să spună adevărul. Și el a scris în raportul lui, că nu a fost o rețușare a negativului, ci lumina a fost acolo și a atins lentilele aparatului de fotografiat.

O puteți crede sau nu, fratele Frank este un om care vrea să se convingă singur de ceva. În decembrie 1968, în drum spre o convenție ce se ținea în Tucson, m-am oprit la Washington și am căutat locul unde se găsea expusă această fotografie, căci fratele Branham spusese de mai multe ori că ea este expusă în Washington. În acea zi, pe la ora 11 și un sfert, am găsit locul: o clădire mare, nu departe de Casa Albă – Muzeul de Artă. Și am văzut această fotografie cu proprii mei ochi, eu sunt un martor. Am văzut această fotografie cu ochii mei, în decembrie 1968, în Washington, la Muzeul de Artă. Ghidul, care a vorbit cu mine, mi-a zis: „Dragă domnule, îmi dau seama că vii din Germania, și arăți atât de mult interes pentru această fotografie, dar trebuie să-ți spun că nu mai există un interes general pentru ea. Și, într-o zi, va ateriza într-un sertar.” Chiar sub ochii mei, el a tras sertarul și mi-a arătat cam ce se va întâmpla cu această fotografie într-o zi. Eu nu știu unde este acum fotografia, eu știu doar că am fost acolo și am văzut-o.

Aș dori să mai menționez ceva despre apariția acestui nor supranatural în data de 28 februarie 1963. Dacă vă uitați cu atenție, puteți vedea ochii, puteți vedea fața Domnului. Această fotografie a fost făcută de la o distanță de aproximativ 325 de kilometri. Aici avem revistele care au scris despre eveniment. Revista „Life”, din 17 mai 1963, expune aceeași fotografie, și afirmă foarte clar: „Un inel luminos tainic la mare înălțime.” Aici, dr. James McDonald scrie că la o asemenea altitudine nu există umiditate care să poată forma un nor. Nu s-a putut da nici o explicație. Același articol a apărut în revista „Science” în 19 aprilie 1963. Aici este arătat cum a apărut la început acest nor supranatural, și cum a luat în final forma pe care o vedem în fotografia de aici. În acest articol se afirmă: „Un nor stratosferic neobișnuit, în formă de inel, a fost văzut de multe persoane peste partea de nord a Arizonei, aproape de apusul soarelui, pe 28 februarie 1963.” Se dau toate detaliile despre înălțimea, lățimea și distanța la care se afla norul.

Dragilor, aceste lucruri nu au fost aranjate de William Branham. Doresc să știți acest lucru! Noi nu suntem nebuni. Noi nu prezentăm niște basme meșteșugit alcătuite. Când este vorba despre revenirea lui Isus Hristos, noi trebuie să fim martori oculari, noi trebuie să fim auzit, noi trebuie să știm ceva. Dacă noi știm doar ce a făcut Dumnezeu cu mult timp în urmă, noi nu suntem informați despre ceea ce face Dumnezeu acum. Dar eu vă spun astăzi, eu vă informez astăzi ca martor adevărat al lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu în generația mea, în timpul meu!

Acum vă voi citi câteva lucruri pe care le-am extras dintr-o predică a fratelui Branham, din 2 septembrie 1959. Aici, noi auzim, din gura lui, următoarele cuvinte: „Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul să premergă prima venire a lui Hristos, mesajul care îți este dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos.” Acestea au fost spuse de el însuși și întărite puțin mai târziu: „Nu că

eu aş merge înaintea venirii Lui, ci acest mesaj va premerge venirea Lui.” Acest lucru foarte, foarte important a fost predicat în San Juan, pe 2 septembrie 1959.

Dragilor, acest lucru este foarte important și pentru mine, pentru că pe 11 iunie 1933, atunci când fratele Branham a avut prima campanie evanghelică, aproape 300 de oameni și-au predat viața Domnului și erau gata pentru botez, și o mulțime de aproximativ 4.000 de oameni erau prezenți atunci când fratele Branham stătea în râul Ohio – așa cum Ioan Botezătorul stătea în apa Iordanului și-l boteza pe Domnul nostru – cerul s-a deschis și Duhul lui Dumnezeu a venit jos. Nu a fost ceva aranjat de William Branham, ci a fost o lucrare supranaturală a lui Dumnezeu. Când el era pe cale să boteze a șaptesprezecea persoană, s-a întâmplat ceva deosebit. Cerul s-a deschis și o lumină supranaturală, ca o mare stea, a venit jos, oprindu-se la câțiva metri deasupra fratelui Branham, putând fi văzută de toți cei peste 4000 de oameni. Unii au leșinat, alții au căzut la pământ și mulți s-au rugat. Ei toți au văzut această lumină supranaturală și din aceasta a venit un glas, care a spus cuvintele pe care fratele Branham le-a repetat în predică: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premerge prima venire a lui Hristos, la fel și se va da și un mesaj, care va premerge a doua venire a lui Hristos.”.

Care este mesajul? Mesajul este Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu, descoperirea întregii Scripturi de la Geneza până la Apocalipsa. Cuvântul scris a devenit din nou Cuvântul vorbit și viu. Noi experimentăm acum ultima parte a planului de mântuire.

Și ca să știți, dragii mei, că eu nu doar vorbesc despre aceste lucruri, eu am dovada lucrurilor despre care vorbesc. Am fost în legătură cu fratele Branham timp de exact zece ani, din 1955 până în 1965. Am 23 de scrisori de la William Branham, din această perioadă. Am corespondat cu el, i-am scris și el mi-a răspuns. Aici este o scrisoare datată 19 martie 1964 – ultima scrisoare este din noiembrie 1965 – în care el scrie: „Dragă frate Frank, salutări în Numele Domnului...”. De ce vă arăt un asemenea document? Pentru că sunt oameni invidioși pe lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut prin umila mea slujbă. Dar nu este nici un succes pe care să mi-l atribui. Eu știu cu câtă grijă dau toată slava lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Imediat după întâlnirea cu fratele Branham, din decembrie 1962, am fost contactat în Hamburg de editorul german al revistei „Voice of Healing” (Vocea vindecării), predicatorul Albert Goetz. Aici vedeți fotografia mea din martie 1963; pe prima pagină apare fotografia fratelui Frank: „O experiență supranaturală, Întâlnire cu William Branham, Foame spirituală”, totul este aici. Eu nu am venit cu o poveste fabricată mai târziu, nu! Eu pot dovedi ceea ce am spus de-a lungul anilor. Pentru un adevărat slujitor al lui Dumnezeu, nu sunt necesare poveștile. Avem destule documente și experiențe la care ne putem referi.

Dragilor, timpul în care trăim este foarte, foarte important. Și eu aş vrea să mă adresez tuturor slujitorilor lui Dumnezeu, tuturor evangheliștilor, tuturor oamenilor lui Dumnezeu, care-și zic pentecostali, fie că aparțin oamenilor evangheliei depline sau altor biserici și denominații, fie mișcării carismatice, eu trebuie să vă spun astăzi, astfel ca responsabilitatea să fie luată de pe umerii mei: Dumnezeu a împlinit făgăduința Sa în zilele noastre! Sunt două făgăduințe: una s-a împlinit la prima venire a lui Hristos, prin slujba lui Ioan Botezătorul, care a fost un proroc făgăduit, conform Maleahi cap. 3, vers. 1, și de asemenea conform Isaia cap. 40, vers. 3. Dar mai este o făgăduință în Maleahi cap. 4. În vers. 1, citim că va veni ziua care va arde ca un cuptor. Dacă vreți să știți ce este ziua Domnului, citiți Isaia cap. 13, citiți Ioel cap. 2, citiți în Țefania, citiți în multe texte din Vechiul Testament, până la Maleahi cap. 4, unde scrie că Dumnezeu va

trimite un proroc ca Ilie, înainte să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. La venirea lui Ioan Botezătorul, a început ziua mântuirii, ziua harului. Au trecut deja 2000 de ani și ziua Domnului nu a început încă. Chiar și în Noul Testament, în prima sa predică de Rusalii, apostolul menționează venirea zilei Domnului. Noi trebuie să cunoaștem acest lucru! În Faptele apostolilor cap. 2, Biblia spune despre revărsarea Duhului Sfânt, și apoi, în vers. 20, scrie: „...soarele se va preface în întuneric și luna în sânge, înainte să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.” O puteți citi și în tot Noul Testament; Petru și Pavel au vorbit despre ea. În 1 Tesaloniceni cap. 5, apostolul Pavel spune: „*Cât despre vremi și soroace n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.*” Deci, pentru apostol, ziua Domnului era în viitor. Trebuie să înțelegeți acest lucru, pentru că aproape fiecare făgăduință din Vechiul Testament este în legătură cu prima și a doua venire a lui Isus Hristos, și noi trebuie să înțelegem dubla aplicare a multor făgăduințe din Vechiul Testament, pentru a vedea cum s-au împlinit în Noul Testament.

Aici ni se spune că ziua Domnului va veni „*ca un hoț noaptea*” În 2 Petru cap. 3, apostolul se referă de asemenea la venirea Domnului, la îndelunga Lui răbdare față de noi, și spune în vers. 8: „*Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru. Că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani și o mie de ani sunt ca o zi.*” Trebuie să înțelegem acest lucru. Avem broșuri care se ocupă cu acest subiect. Dar aici, în 2 Petru 3:10, apostolul spune: „*Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.*”

Prieteni, Vechiul și Noul Testament, prorocii și apostolii au vorbit întotdeauna aceeași limbă și de aceea prorocii Vechiului și apostolii Noului Testament au vorbit adesea despre ziua mântuirii, dar și despre ziua Domnului, care va veni.

Acum aș dori să accentuez ceea ce a spus Domnul nostru. Este scris în Matei 17 – ceva foarte important pentru noi; eu doar voi atinge acest subiect – în Matei 17, Domnul nostru a confirmat făgăduința că „*întâi va veni Ilie*”. Când este vorba despre Israel, atunci sunt menționați doi proroci, ca în Apocalipsa cap. 11, unde cei doi proroci își vor desfășura slujba, timp de trei ani și jumătate, în Ierusalim. Dar când este vorba despre noi, despre sfârșitul lucrării lui Dumnezeu cu neamurile, chiar înainte de începerea zilei Domnului, atunci Dumnezeu spune: „*Vă voi trimite pe prorocul Ilie înaintea acelei zile groaznice.*”

În Matei 17, vers. 10 și 11, citim următoarele: „*Ucenicii i-au pus următoarea întrebare: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”* Întrebarea ucenicilor s-a referit numai la Ilie, nu la doi proroci, ci doar la unul singur. Și eu iubesc ceea ce scrie în vers. 11: „*Drept răspuns, Isus le-a zis: ...*”. Eu nu am nevoie de răspunsul dumneavoastră, dumneavoastră nu aveți nevoie de răspunsul meu. Dar când este vorba despre lucrurile Împărăției lui Dumnezeu, dacă noi ne ocupăm de Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu, atunci nu ne adresăm clerului bisericesc, nu ne adresăm evangheliștilor, nici învățătorilor, ci mergem la Cuvântul lui Dumnezeu. Noi avem nevoie de un răspuns dat chiar de gura lui Isus Hristos Însuși! Și, de aceea, Biblia afirmă într-un mod minunat și maiestuos: „*Isus le-a răspuns: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile.*”

Dragi frați, slujitori din întreaga lume, în special cei din rândurile evangheliei depline, din mișcarea carismatică, eu știu că voi sunteți bine intenționați, eu știu că voi încercați să faceți tot ce puteți ca să-L ajutați pe Dumnezeu, și să aduceți o mișcare a Duhului Sfânt. Dar, dați-mi voie

să vă spun: timpul nostru s-a încheiat, revenirea lui Hristos este iminentă, și acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu. Voi înșivă trebuie să ajungeți la cunoștința Cuvântului făgăduit al lui Dumnezeu pentru astăzi. Și, dragilor, dacă îndrăzniți să treceți pe lângă toate confirmările supranaturale, lucrute de Dumnezeu în viața și slujba fratelui Branham, dacă voi arătați spre lucrurile petrecute în slujba voastră, pentru a vă îndreptați pe voi înșivă, învățăturile, căile și faptele voastre, atunci, dragi frați, trebuie să vă spun că mulți vor veni la Domnul în acea zi și vor spune: „N-am făcut noi una și alta, n-am prorocit noi, n-am scos noi draci, n-am făcut noi toate aceste minuni mari?” Și ce le va spune Domnul? „*Depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.*”

Dragilor, acesta este timpul lui Dumnezeu pentru voi! Acesta este timpul lui Dumnezeu ca să lucreze prin voi, pentru poporul lui Dumnezeu! Acesta este timpul restituirii totale, al întoarcerii depline la adevărata temelie a apostolilor și prorocilor! Și William Branham, prorocul făgăduit de Dumnezeu pentru această generație, ne-a adus înapoi la temelie apostolică, pe care este clădită adevărata Biserică, Isus Hristos fiind piatra din capul unghiului, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Alfa și Omega, Cel ce a început și va încheia!

Timpul acesta este asemănător cu cel în care Ilie a luat 12 pietre – după numărul semințiilor lui Israel – și a refăcut altarul Domnului. La fel William Branham a luat învățătura celor doisprezece apostoli și a restituit totul Bisericii Dumnezeului Celui Viu. El a avut o slujbă profetică și apostolică, în și prin care au fost restituite toate lucrurile. Există sute de benzi disponibile, puteți auzi, puteți vedea, vă puteți convinge singuri. Eu sper că într-adevăr sunteți îngrijorați, de aceea vă rog, nu treceți pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu.

Eu trebuie să ajung la încheiere. Este un mare privilegiu pentru mine să pot depune această mărturie, căci sunt un martor adevărat nu numai al lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu în anii '50 și '60, ci și al lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făcut și le face în întreaga lume, începând din acel timp și până în prezent. Nu exagerez, milioane cred Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, milioane cred mesajul acestui ceas. Eu însumi am predicat peste 6.500 de predici, și am călătorit mai bine de trei milioane de mile, în aproximativ 130 de țări. Predicile fratelui Branham și broșurile sunt traduse și tipărite – chiar și aici în centrul misionar – în opt limbi. Dumnezeu m-a ajutat să pot folosi patru limbi, și mi-a dat privilegiul deosebit de a-L prezenta pe El și ceea ce face El din punctul de vedere al Scripturii. Este foarte important să crezi, în toate privințele, așa cum scrie Scriptura.

Dragilor, mă adresez din nou tuturor fraților slujitori din întreaga lume. Mă gândesc la scumpii mei prieteni din Berlin, Eugene Bird și Newman Payton, la scumpii noștri frați din America, fratele Franklin și mulți alții. Dragilor, acesta este timpul, și noi vrem să mergem cu Domnul până la capăt, noi vrem să fim corecți, noi vrem să fim ascultători, noi vrem să ne punem de acord cu ceea ce spune Scriptura.

Eu nu aș vrea să fiu un predicator care predică altor predicatori, dar, dragii mei, înțelegeți că am devenit o parte a planului lui Dumnezeu pentru acest timp de sfârșit, și mă adresez fraților din întreaga lume: fratelui nostru scump Peary Green din Tucson, Arizona, altor frați din SUA și Canada, iubitul frate Saul din Noua Zeelandă, iubitul nostru frate Sidney Jackson din Africa de Sud. În multe țări sunt frați pe care Dumnezeu i-a folosit, cărora El le-a arătat ce s-a întâmplat, conform Cuvântului Său făgăduit.

Dați-mi voie să fac o ultimă afirmație: în comparație cu voi, dragi evangheliști și predicatori, William Branham a fost un proroc făgăduit, așa cum și Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit. Dumnezeu a făcut istorie, Dumnezeu a început prin William Branham, în 1946, această puternică trezire de vindecare și restituire. În primii ani, el a fost singurul, apoi din 1948, '49, '50, și, în decursul anilor '50, au fost inspirați toți ceilalți. Așa că, dragilor, voi care aveți parte de binecuvântările acestei slujbe, care a început în mod supranatural cu William Branham, nu vă veți opri pentru o clipă să vă întrebați: care a fost scopul pentru care Dumnezeu a trimis o astfel de slujbă în calea mea, în generația mea? Desigur, noi nu vrem să trecem pe lângă aceasta, dar noi ne întrebăm: „Doamne, ce lucrezi Tu, în acest timp, conform Cuvântului Tău făgăduit?”

Dragilor, timpul s-a scurs. V-aș putea spune multe lucruri despre împlinirea prorociilor biblice. Eu trăiesc pe acest continent, dar sunt în legătură cu Ierusalimul, sunt în legătură cu ceea ce se întâmplă, conform prorociei biblice, în Europa Centrală, dar cel mai mult, o spun în smerenie și prin harul lui Dumnezeu, sunt în legătură cu Dumnezeu prin harul Său, prin Cuvântul Său și prin Duhul Sfânt. Conform însărcinării divine pe care am primit-o, eu trebuie să împărtășesc cu voi Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Și, așa cum spune prorocul Amos, va veni o vreme când Dumnezeu va trimite o foame după ascultarea Cuvântului Său – nu a interpretărilor, nu a explicațiilor – ci Cuvântului veșnic al lui Dumnezeu. De aceasta avem noi nevoie să auzim.

De asemenea, este scris în Matei 24:45-47, că vom fi așezați în situația de a împărți hrana. Dumnezeu folosește întotdeauna o persoană, și apoi folosește și pe mulți alții, care să aibă parte de aceeași slujbă. Așa cum a fost folosit Pavel de Dumnezeu, într-un mod deosebit, și mulți au avut parte – și noi încă avem parte astăzi – de ceea ce i-a dat Dumnezeu lui. În același fel a fost folosit fratele Branham de către Dumnezeu. Eu am fost binecuvântat prin slujba lui, dar eu am fost chemat în mod direct de Domnul și de aceea, legătura mea cu Domnul, cu mesajul acestui ceas și de asemenea cu mesagerul, este prin Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu. În felul acesta, a fost posibil, prin harul lui Dumnezeu, să rămân echilibrat în Scriptură și în mesajul acestui ceas, care este Cuvântul făgăduit și descoperit al lui Dumnezeu, împlinit acum, în zilele noastre.

Fie ca voi să profitați de această ocazie, pe care v-a dat-o Dumnezeu. Și fie ca toate națiunile de pe întreg pământul să fie binecuvântate, și fie ca Mireasa lui isus Hristos să fie chemată afară, despărțită de tot ce nu este corect, calea lui Dumnezeu să fie netezită, lucrurile strâmbe să fie îndreptate, fie ca orice învățătură și practică, tot ce nu este corect să fie pus de o parte!! Fie ca noi să ne punem de acord cu Cuvântul lui Dumnezeu în forma originală, să ne întoarcem la Dumnezeu și să fim reasezați în poziția corectă. Și, dacă noi, ca predicatori, suntem reasezați, atunci Dumnezeu ne va folosi ca să reaseze întreaga Mireasă a lui Hristos. Revenirea Lui este iminentă, așa cum a făgăduit în Ioan 14: „*Mă duc să vă pregătesc un loc și Mă voi întoarce*”, în Fapte 1:11: „*Acest Isus va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*”, în Luca 24:50 și 51, când ucenicii Lui L-au văzut ridicându-se la cer, în trup. El se va întoarce în același fel.

Ferice de voi, dacă puteți recunoaște ceasul cercetării lui Dumnezeu! Dacă v-ați putea da seama de scopul acestei slujbe rânduite de Dumnezeu în timpul nostru! Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov să fie cu voi, să vă binecuvânteze și să vă folosească într-un mod puternic – aceasta este rugăciunea mea! M-aș bucura să primesc vești din partea voastră, în Numele sfânt al lui Isus.